

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

9. Dies Martii. Malum est, malè uti bono.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Martius.

Tessera.

181

excruciat, & perimit. Quid igitur miseriūs invido, quem non modò mala propria, sed bona etiam aliena cogunt miserum esse? Quid calumniosius, quam puniri propter aliorum merita? Quid scelestius, quam minus dolere suis malis, quam aptare aliena? Quid injustius, quam bonis propriis non gaudere, & alterius mala appetere? Quid funestius, quam odisse omnes, se affligere? Quid perversius, quam abominari meliores? Argutè dixit Enagoras. Alii suis calamitatibus dolent; invidi præter sua mala, de alienis bonis tristantur. I nunc, & in vide invidis, qui semper sunt multò miserabiliores quam illi, quibus invident. Undè ut veritatis assertor, hoc modu-
latus est Poëta,

Invidus inuidiā comburitur intus, & extrā.

9. DIES MARTII.

Malum est, malè uti bono. *S. Augustinus lib. de nat. Bon. cap. 36.*

Nec ad- versitas. I. **Q**uæ vulgus vulgo collocat in ma- lorum serie, non sunt nisi per- sonata Mala, sunt verò ger- mana Bona: sed nobis nocent ut mala, quia uti- mur bono non bene. Mala judicantur, quæ no- bis sunt adversa: hæc tamen hominem non fa- ciunt miserum, sed ostendunt. Deus, qui non potest errare in rerum delectu, adversa immitit suis dilectis: quid ergo vocas mala, quæ dat optimus, aut bonis, aut ut faciat bonos? Inique creduntur mala, quæ Christi oraculo, sunt bonorum peren-
nium

M 3

nium

nium bases, hoc est, Beatitudinis sedes: Christo al-
mentum fuerunt labores, vestitus paupertas, glo-
humilitas, opprobria honor, delitiæ injuriæ, g-
dium mœror, solium patibulum. Hæc ergo quæ in-
pienter plebs insipiens autumnat mala, sunt jam co-
secreta in Christi sacratissima, & anima, & corpori
& sunt ad gradum quasi Divinitatis elevata; quid en-
dubitas, quin summam mereantur reverentiam? E-
supremus gradus stultitiae, judicare, imò & genu-
blasphemiæ pronuntiare mala, quæ & ipse in se pro-
bavit, & nobis commendavit is qui est summum Bo-
num. Itaque paupertas, labor, humilitas, Tolerantia.
Ignominia, spirant quid Divinum quia attachu pe-
sonæ Divinæ redditæ sunt Divina.

II. Monomenta illustrium Herorum venerantur,
etiam non illustres: Divorum colimus reliquias, etiam
mali: Sanctorum veneramur imagines, etiam
minimè sancti. Quid sunt, quæ tu collocas in censu
malorum, paupertas, patientia, subjectio; nisi Chri-
sti reliquiæ? Has tu Christiane ut sacra pignora
non rejicias, sed admittas, non contemnas, sed ho-
nores. Si corporum colimus reliquias, animo-
rum negligimus? si suspicimus vel ipsa instrumenta
quibus quasi sunt Martyres sancti, cur illa despiciimus
quæ consecravit Sanctus Sanctorum, propter quem
passi sunt Sancti? Corporum reliquiæ, sunt ossa, &
ossum cineres; animorum sunt virtutes, & virtu-
tum exempla. Habemus non modò Corporis, sed
quæ nobilior est, Animæ Christi reliquias, virtutes
ejus Heroicas: has æstimeamus, & nobiscum circum-
feramus, ne circumferamus omni vento dextræ, &
sinistre Fortunæ. Hæ reliquiæ erunt cupidatis no-

stræ

Martius.
christo ab
s, glo-
riæ, ga-
qua in-
jam co-
corporis
quid erg-
iam? E-
& genu-
n se pro-
num Bo-
lerania
actu pe-
erantur,
uias, et-
, etiam
in censo
isi Chri-
pignora
sed ho-
animos-
umenta,
picimus
r quem
offa, &
& virtu-
is, sed
virtutes
circum-
træ, &
ris no-
stra

stræ amuleta, ægritudinum omnium panchestrum.
Flectamus genu sanctissimis laboribus, prensemus,
imò exosculemur manus Paupertatis, inclinemus
verticem Humilitati, pectus nostrum consecremus
Patientiæ. Si crucem adoramus, quod in ea Christus
sit passus, cur ipsum non suspicimus pati, cur non
suspiciimus Patientiam?

III. Hic à te quæro : si Christus sub immani
Crucistrabe fatiscens, ac Montis Golgotæ jugum
subiens, jamq; in solum prolapsus, tibiq; in hoc cru-
ento suo itinere obvius, supplicibus verbis eblandi-
retur, ut velles succolando vicarios præbere hume-
ros, ac partem oneris subire, quid ageres? An non o-
nni, quod fingi potest, dignum te judicares suppli-
cio, si hoc Christo negares sic supplicant? An non te
omnium censeres sceleratissimum, si Christus tan-
tam pro te patiens lanienam, à te in re tam facili pa-
teretur repulsam? Quod si ipse suis manibus, crucem
tuis imponeret humeris, illamnè oblatam respue-
res, impositam rejiceres? Nonne tuas & pande-
res manus, ut exciperes, & submitteres labia, ut of-
culareris, & inclinares humeros ut gestares Sacro-
sanctum illud lignum, tanquam laureatum quo
triumphaturus sis currum? Imò unicum tibi votum
foret, non tantùm ferre Christi crucem, sed lo-
co Christi mori in cruce. Desine optare tibi fieri,
quod ipse potes facere. Illa quæ te premit Pau-
pertas, quæ te opprimit Adversitas, qui te pungit
dolor, qui te angit mœror, quite fatigat labor,
crux est, cuius faber est Christus, fabri filius. Pronâ
totius animi reverentia, hæc quæ tu vanè arbitraris
mala, suscipe, nec nunc sit tristis anima tua, si patitur

corpus tuum. Potius exulta ob beneficium, & in
tristitia expecta auxilium, memor illius versus:

Auxilium Christi, venit ad nos tempore tristi.

IO. DIES MARTII.

Genus quoddam sanitatis est, homine
interdum non esse sanum. *Salvianus*
Epist. 312.

Nec
morbi,

I.

Vix mente sanum dixerim, q
corporis sanitatem perdidisse
non reputet genus quoddam
esse Divinae Misericordiae. A nobis, nostraque
tentia est, morbos à Deo esse: igitur non potest
beneficium, quod est à Domino benevolo, & be-
nefico; quod omnis boni auctorem habet. Est
cœlesti Medico, qui medicum non minus agit cura
sanat, quam cum tollit sanitatem. Quid milie
debes, aut potes optare, quam velle, & haben-
quod est melius? Hoc solum est, quod vult, &
amatis, qui in se, & tibi est melior, Deus tuus.
Deus est infinitè potens, infinitè sapiens, & infinitè
bonus. Plus te diligit, quam tu te ipsum; plus
desiderat bonum tuum: melius scit quomodo illud
consequi possis: vires habet ut tollat omnes obices
& efficiat, quod ad id expediat. Quid igitur cogitas
dum ob morbum tibi divinitus immissum ploras?
An Deus qui est sapientia fallitur, & errat? An qui
est Bonitas, affligit te voluntate non bona? An qui
est Potentia, hic deficit nec potuit efficere, ut ille
jam, quam infestaris, ægritudinem declinares?
Non moribus ille tibi evenit ex imbecillitate Dei,

qua

Martiu
quasi no
decepis
propuls
ma. Cu
occupar

II. R
hoc bon
cit, & du
mitatem
titudo;
incipit h
doloren
ti; & sic
testari su
dant, so
vocabit
ut latro
non se
te, qui v
quenice
gitare.

tandus
que suc
illud pa
infert,
lem, si
mitibui
que lib

III.
est in ist
talis st
jamn